

Bruceloza u ljudi u Makedoniji – 10 godina kliničkog iskustva u endemskoj regiji

Mile Bosilkovski, Ljiljana Krteva, Marija Dimzova, Ivan Vidinic, Zaklina Sopova, Katerina Spasovska

Cilj Predstaviti desetogodišnje kliničko iskustvo s bolesnicima oboljelima od bruceloze i liječenima u Sveučilišnoj bolnici za zarazne bolesti i febrilna stanja u Skopju, Makedonija.

Postupci Retrospektivno smo ispitali demografska, epidemiološka i klinička obilježja i ishode 550 bolesnika s brucelozom koji su liječeni između 1998. i 2007.

Rezultati Od 550 bolesnika, 395 (72%) bili su muškarci s medijanom dobi od 34,5 godina (raspon, 1-82). Izravan kontakt sa zaraženim životinjama imala su 333 (61%) bolesnika, a povijest bruceloze u obitelji 310 bolesnika (56%). Najčešći simptomi bili su artralgija (438, 80%), povišena temperatura (419, 76%) i znojenje (394, 72%). Najčešći znakovi bili su povišena temperatura i hepatomegalija, koji su zabilježeni u 357 (65%) odnosno 273 (50%) bolesnika. Žarišna bruceloza zabilježena je u 362 bolesnika (66%) a osteoartikularna u 299 bolesnika (54%). Neuspješno liječenje zabilježeno je u 37 (6.7%) bolesnika. Od 453 (82%) bolesnika koji su praćeni u razdoblju od 6 mjeseci, u 60 došlo je do ponovne pojave bolesti (13%).

Zaključak Zbog nespecifičnih kliničkih očitovanja i laboratorijskih parametara, brucelozu bi trebalo smatrati jednom od diferencijalnih dijagnoza u svih bolesnika s neobjašnjenom upalom nekog od organa na području na kojemu je bruceloza endemska bolest. Visok postotak bolesnika s ponovnom pojavom bolesti i neuspješnim liječenjem, usprkos uporabi najsuvremenijih načina liječenja, upućuje na ozbiljnost bruceloze i potrebu da se ta bolest drži pod kontrolom.